

**JOHN
DOG**

WYCHOWANIE

JAK SŁODKIEGO SZCZENIACZKA
WYCHOWAĆ NA MĄDREGO PSA

KIEDY I OD CZEGO ROZPOCZĄĆ SZKOLENIE PSA

ZASTANAWIASZ SIĘ, KIEDY ROZPOCZĄĆ SZKOLENIE SWOJEGO PSA? NIE WIESZ, JAK POWINNO ONO WYGLĄDAĆ I OD CZEGO NAJLEPIEJ ZACZĄĆ? SZKOLENIE CZWORONOGA WYMAGA ODPOWIEDNIEGO PRZYGOTOWANIA ZE STRONY WŁAŚCICIELA, DLATEGO PRZECZYTAJ, O CZYM MUSISZ PAMIĘTAĆ I JAKIE ZASADY STOSOWAĆ, ABY TRENING Z PUPILEM PRZYNIÓSŁ OCZEKIWANE EFEKTY.

SZKOLENIE PSÓW - TYLKO POZYTYWNE METODY!

NA WSTĘPIE CHCEMY PODKREŚLIĆ, ŻE JEŚLI CHODZI O SZKOLENIE PSÓW, JOHN DOG REKOMENDUJE METODĘ POZYTYWNEGO WZMOCNIENIA. OZNACZA ONA, ŻE NAGRADZAMY PSA ZA POŻĄDANE ZACHOWANIA I MOTYWUJEMY GO DO WYKONANIA ZADANIA W OKREŚLONY SPOSÓB. NIE POPIERAMY KARANIA CZWORONOĞÓW, DLATEGO NASZE INSTRUKTAŻE OPIERAJĄ SIĘ WYŁĄCZNIE NA POZYTYWNYCH METODACH SZKOLENIA.

SZKOLENIE PSÓW - 5 ZASAD BEHAWIORYSTY

1. WYCHOWANIE SZCZENIAKA, CZYLI IM WCZEŚNIEJ, TYM LEPIEJ

Kiedy rozpocząć treningi z psem? Im wcześniej, tym lepiej! Szkolenie najlepiej rozpocząć około 8 tygodnia życia psiaka, czyli wtedy, kiedy z reguły szczeniak trafia w ręce nowych opiekunów. Dlaczego? Badania naukowe wykazują, że pies, który skończył 49 dni (czyli 7 tygodni), jest w stanie uczyć się tak samo skutecznie jak dorosły. Szczeniaki rozpoczynające szkolenie już w pierwszych tygodniach swojego życia mają zdecydowanie mniej problemów behawioralnych w wieku dorosłym niż psy, które zostały poddane szkoleniu w późniejszym okresie. Uczenie szczeniaka prawidłowych nawyków sprawia, że nie utrwała on niepożądanych zachowań, dlatego właśnie podczas pracy z młodymi psami osiąga się najlepsze efekty. Na przykład, jeżeli od początku będziemy trenować ze szczeniakiem chodzenie przy nodze, będzie to o wiele łatwiejsze niż oduczanie dorosłego psiaka szarpania smyczy.

Skąd więc wziąć się mit szkolenia psa od 6 miesiąca życia? Tradycyjne metody zakładały szkolenie oparte na technikach awersyjnych. Polegały one na tym, że psiak odczuwał bodziec negatywny, np. mocne

szarpięcie smyczy, i aby go uniknąć, wykonywał polecenie. Uważano, że skoro podstawą tych metod jest strach, to nie powinno się ich stosować wobec szczeniaków, ponieważ pies do 6 miesiąca życia przechodzi różne fazy lęku. Dodatkowe serwowanie bodźców awersyjnych byłoby zatem bardzo niekorzystne dla jego rozwoju emocjonalnego.

2. GRATYFIKACJA – USTAL, CO NAJBARDZIEJ CIESZY TWOJEGO PSA

Od czego rozpocząć szkolenie psa? Będziemy używać metody opartej na nagradzaniu, dlatego na samym początku należy ustalić, co najbardziej ucieszy naszego pupila! Dla jednego czworonoga najlepszą nagrodą będzie przysmak, dla drugiego gryzak lub zabawka do lizania, dla trzeciego zabawka do przeciągania lub aport, a dla jeszcze innego – pieszczoty, przytulanie i pochwały słowne. Warto zatem rozpoznać, co najlepiej sprawdza się w przypadku naszego pupila, i zaopatrzyć się w gadżety, które pies uwielbia i na które najlepiej reaguje. Dzięki temu będziemy mieli pewność, że szkolenie będzie sprawiało mu radość.

3. ODPOWIEDNIA MOTYWACJA TO PODSTAWA

Podczas szkolenia warto przede wszystkim pamiętać, aby pupil był odpowiednio zmotywowany do wykonywania zadań. W przeciwnym wypadku trening nie przyniesie żadnego efektu. Jeżeli widzimy, że np. jedzenie ma dla naszego psiaka małą wartość, to odpowiednim rozwiązaniem może być odebranie mu stałego dostępu do miski z pożywieniem i wprowadzenie zabawy polegającej na zdobywaniu pokarmu. Taki trik sprawi, że po pewnym czasie motywacja psa do pozyskiwania jedzenia powinna wzrosnąć. Jeśli natomiast pupil nie chce bawić się zabawkami, warto w takiej sytuacji wybrać jedną z nich – taką, która jest dla niego niedostępna – i udostępnić mu ją tylko na krótki czas. W ten sposób zbudujemy odpowiednią motywację czworonoga.

4. STOPNIOWANIE ROZPRASZANIA

Kolejnym elementem szkolenia czworonoga powinno być **wybranie odpowiedniego miejsca na pierwsze treningi**. Najlepiej, aby była to lokalizacja, w której nie występuje zbyt wiele rozpraszaczy, np. mieszkanie pod nieobecność innych domowników czy zwierząt. Z czasem zmieniamy miejsce i stopniowo utrudniamy psu zadanie – możemy zacząć np. od lokalizacji niedaleko domu, które pies zna i w których również nie pojawiają się czynniki rozpraszające. Później, stopniowo można przenosić treningi na coraz trudniejsze obszary, np. na spokojny parking pod blokiem, na trawnik obok chodnika, na którym jest dużo przechodniów, aż do przystanku autobusowego, gdzie czeka na psa wiele rozpraszaczy.

5. ROZPOCZNIJ OD PROSTYCH ĆWICZEŃ

Następna niezwykle istotna kwestia to rodzaje ćwiczeń, które wykonujemy z czworonogiem. Pamiętajmy, aby na początku były to proste i przyjemne zadania, które nasz pupil będzie z chęcią wykonywał. Mogą to być takie ćwiczenia jak: skupianie uwagi, reagowanie na imię czy przywołanie. One na pewno sprawią psu radość i zmotywują go do dalszych treningów. Pamiętaj, że zastosowanie powyższych zasad podczas szkolenia czworonoga pozwoli Ci na szybsze i łatwiejsze osiągnięcie oczekiwanych efektów. Zadbaj o odpowiednią motywację, właściwie dobrane ćwiczenia i sposób nagradzania swojego psa, a wspólne treningi staną się dla Was świetną zabawą i sposobem na wzmocnienie łączącej Was więzi. Powodzenia!

JAK NAUCZYĆ SZCZENIAKA CZYSTOŚCI

Psi maluch – chodzące na czterech łapach zapewnienie, że nie będziemy się nudzić! Dostarcza nam wielu radości, ale też obowiązków. Wychowanie szczeniaka to wielka odpowiedzialność, zdecydowanie bowiem o przyszłości psa. Jednym z wyzwań stojących przed właścicielem jest odpowiednio wczesne wdrożenie treningu czystości. Jakie codzienne zasady są dla psa ułatwieniem w nauce higieny? Jak je wprowadzić i egzekwować, jak reagować na postępy i niepowodzenia oraz ćwiczyć z psakiem dobre nawyki? Jeśli szukacie odpowiedzi na któreś z tych pytań, jesteście w dobrym miejscu!

Naturalnym zachowaniem czworonogów jest załatwianie się poza swoim gniazdem, którym w warunkach domowych zazwyczaj staje się posłanie. Główne zadanie właściciela to w tym wypadku nauczenie szczeniaka, że gniazdem psa jest całe mieszkanie, które powinno pozostać czyste. Jak się do tego zabrać i jak nauczyć pupila czystości?

 Na stronie johndog.pl znajdziesz film instruktażowy, w którym nasz behawiorysta Piotr Wojtków opowiada, jak wychować szczeniaka na czystego psa. Omawia w nim ważne zasady, pokazuje proste ćwiczenia i właściwe reakcje, które powinny w znacznym stopniu ułatwić Ci skutecznie wdrażanie treningu czystości. Porusza także kwestię przydatności akcesoriów do nauki higienicznych nawyków oraz podpowiada, jak długo powinien trwać trening czystości i kiedy go przerwać, właściwie oceniając poziom postępów.

ZASADY TRENINGU CZYSTOŚCI

1. WŁAŚCIWIE ZAPLANOWANE SPACERY – ODPOWIEDNIA LICZBA I CZĘSTOTLIWOŚĆ WYJŚĆ ORAZ UWZGLĘDNIENIE MOMENTÓW NAJWIĘKSZEGO POBUDZENIA PSA

Pierwszy etap nauki załatwiania się poza domem to ustalenie właściwego planu i rytmu spacerów. Dla osiągnięcia sukcesu w treningu czystości ważna jest zarówno częstotliwość wyjść, jak i długość przerw między nimi. Wyprowadzaj psa na spacerzy przynajmniej 8-10 razy dziennie – to bardzo ważne na wczesnym etapie nauki, kiedy Twój pupil dopiero poznaje i wstępnie sobie utrwala dobre nawyki. Ponadto niech przerwy między spacerami nie będą dłuższe niż 3-4 godziny.

Ważne również, by obserwować psiaka i zarządzać spacer po momentach jego największego pobudzenia – to wówczas metabolizm psa naturalnie przyspiesza. Chwyć za smycz w konkretnych sytuacjach: kiedy Twój pupil coś zje lub wypije, kiedy obudzi się z drzemki, po zabawie i po powrocie któregoś z właścicieli do domu – wówczas ekscytacja psiaka jest największa, a spacer może się okazać bardzo trafionym pomysłem.

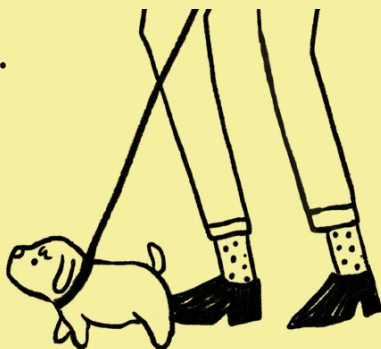
TRENING CZYSTOŚCI

DO TRENINGU BĘDĄ POTRZEBNE:

- SMYCZ
- SMAKOŁYKI

1.

2.

WŁAŚCIWIE ZAPLANOWANE SPACERY
- ODPOWIEDNIA LICZBA I CZĘSTOTLIWOŚĆ
WYJŚĆ ORAZ UWZGLĘDNIENIE MOMENTÓW
NAJWIĘKSZEGO POBUDZENIA PSA

NAGRADZANIE WŁAŚCIWEGO
ZACHOWANIA PSA

3.

BRAK KAR I NEUTRALNOŚĆ
WOBEĆ NIEPOWODZEŃ

4.

WYBÓR WŁAŚCIWYCH
AKCESORIÓW

2. NAGRADZANIE WŁAŚCIWEGO ZACHOWANIA PSA

Nagradzaj psa za każdym razem, gdy załatwi swoją potrzebę fizjologiczną na zewnątrz. Stosuj słowne pochwały wypowiedane przyjaznym tonem głosu i ulubione przysmaki pupila. Dzięki temu Twój pies będzie kojarzył utrzymywanie dobrych nawyków z przyjemną sytuacją i dużo szybciej je sobie przyswoi.

Kiedy zrezygnować z nagradzania? Gdy załatwianie się na zewnątrz stanie się dla Twojego psa naturalnym nawykiem.

3. BRAK KAR I NEUTRALNOŚĆ WOBEC NIEPOWODZEŃ

Nigdy nie karz psa, kiedy załatwi swoją potrzebę fizjologiczną w domu. Kary mogą sprawić, że zwierzak zacznie się Ciebie obawiać, kojarząc Wasz kontakt z podniesionym tonem głosu i złymi emocjami. W ten sposób nie osiągniesz również zamierzonych efektów treningu – psiak nauczy się, że warto się załatwiać w miejscu, w którym nie przebywasz, lub robić to pod Twoją nieobecność. Jak zareagować na mokrą psią wpadkę? Zignoruj zachowanie psa, zaczekaj, aż straci zainteresowanie miejscem, w którym załatwił swoją potrzebę, i dopiero wówczas zabierz się za sprzątanie. Pamiętaj jednak, by nie robić tego zbyt energicznie – dla szczeniaka może to być zaproszenie do ekscytującej zabawy, która zapisze się w jego pamięci jako pozytywne skojarzenie z siusianiem w nieodpowiednim miejscu.

Jak długo trwa nauka czystości? Uzbrój się w cierpliwość! Twój szczeniak może mieć 7-8 miesięcy, gdy zacznie załatwiać się na zewnątrz. U psów małych ras może zająć to jeszcze więcej czasu. Czasem możesz odnosić wrażenie, że Twoje wysiłki nie przynoszą rezultatów, ale wystarczy, że będziesz zauważał każdy najmniejszy sukces. Gdy pies coraz częściej załatwia się na zewnątrz, a coraz rzadziej w domu, jesteś na dobrej drodze!

4. WYBÓR WŁAŚCIWYCH AKCESORIÓW

Warto rozważyć również kwestię stosowania sprayów. Te, które usuwają przykry zapach, mogą być przydatne i jeśli czujesz, że będą dla Ciebie ułatwieniem w pracy nad nowymi nawykami pupila, śmiało możesz wyposażyć się w nie przy najbliższej okazji. Inaczej jest jednak ze sprayami, które mają odstraszać psa – ich stosowanie może sprawić, że Twój psiak będzie się bał załatwiania w różnych miejscach. Żaden trening, zwłaszcza tak ważny jak trening czystości, nie powinien opierać się na strachu, nie polecamy więc stosowania tego rodzaju środków.

PODSUMOWANIE

1. By osiągnąć sukces w treningu czystości, zadbaj o właściwy plan i rytm spacerów z psem. Wyprowadzaj go przynajmniej 8-10 razy dziennie i postaraj się, by przerwy między kolejnymi spacerami nie były dłuższe niż 3-4 godziny. Na spacer wybieraj momenty po największym pobudzeniu psiaka – czas po posiłku i picciu, po drzemce, po zabawie i po Twoim powrocie do domu.
2. Za każdym sukcesem stoi odpowiednia motywacja! Nagradzaj więc każde właściwe zachowanie psa – gdy załatwi się na zewnątrz, pochwal go radosnym tonem głosu i podaj mu ulubiony przysmak.
3. Niepowodzenia są częścią treningu. Nie stosuj kar, gdy szczeniak załatwi się w domu, na każdą wpadkę reaguj neutralnie.
4. Jeśli chcesz skorzystać z akcesoriów do nauki czystości, wybierz te, które nie spowodują wypracowania nieprawidłowych nawyków ani nie staną się źródłem lęku u psa.
5. Uzbrój się w cierpliwość! Twój psiak może się uczyć czystości nawet do 8 miesiąca życia.

NAUKA REAGOWANIA NA IMIĘ

Gdy Twój pupil reaguje na swoje imię, wzmacnia się łącząca Was więź. Umiejętność ta sprawia także, że możesz łatwo przywołać psa, jeśli zbytnio interesuje się pozostawionym jedzeniem, innym zwierzęciem, przechodniem lub po prostu ma się zatrzymać przed przejściem przez jezdnię. Dodajmy do tego jeszcze inne korzyści płynące z umiejętności reagowania na imię, a jesteśmy przekonani, że będziesz chciał nauczyć tego swojego psa jak najszybciej.

ZANIM ZACZNIESZ NAUKĘ

Zacznij od wypowiedzania imienia psa, kiedy ma go spotkać coś miłego, czyli: przed jedzeniem, zabawą, spacerem lub spuszczeniem ze smyczy. W ten sposób pupil zapamięta, że reagowanie na imię kojarzy się z samymi dobrymi sytuacjami.

KROK 1. WYPOWIEDZ IMIĘ PSA I DAJ MU PRYSMAK

Zainteresuj psa przysmakami, które masz w dłoni. Wypowiedz jego imię i kiedy zwróci na Ciebie uwagę, nagródź go i pochwal. Powtórz to ćwiczenie kilka lub kilkanaście razy. Trenuj z psem w ten sposób w różnych miejscach, np. w domu, w parku, na chodniku.

DO TRENINGU BĘDĄ POTRZEBNE:

- PSIE PRYSMAKI

KROK 2. ZAWOŁAJ ODDALAJĄCEGO SIĘ PSA

Idź z psem w jednym kierunku, a gdy zacznie się oddalać lub czymś się zainteresuje, zawołaj go po imieniu. Jeśli zwróci na Ciebie uwagę, koniecznie nagródź go i pochwal.

KROK 3. ĆWICZ REAKCJĘ NA IMIĘ W PRAKTYCE

Ćwicz z psem w różnych miejscach – nie tylko w domu, ale także na spacerze i w różnych sytuacjach, w jakich się znajdziesz ze swoim pupilem. Wypowiadaj jego imię także przed wydaniem polecenia, na przykład „siad” lub „leżeć”, kiedy chcesz go do siebie przywołać lub np. gdy chcesz, żeby zszedł z kanapy. Pamiętaj, aby po poprawnym wykonaniu polecenia zawsze nagrodzić swojego pupila!

 Obejrzyj instruktaż wideo na naszej stronie www.johndog.pl

JAK NAUCZYĆ PSA ZOSTAWAĆ SAMEMU W DOMU

CZYM JEST LĘK SEPARACYJNY U PSA I Z CZEGO WYNIKA?

Lęk separacyjny to jeden z problemów najczęściej występujących u psów żyjących w mieście. Zwierzak nie może się pogodzić z tym, że zostaje sam w domu, i zaczyna to uzewnętrzniać. W ten sposób psi problem odbija się nie tylko na pupilu, ale również na jego otoczeniu. Wycie psa przypomina płacz, więc wielu sąsiadów podejrzewa maltretowanie czy krzywdzenie zwierzęcia. Wtedy nadmierna troska paradoksalnie utrudnia rozwiązanie problemu – uderza w osoby, które pracują nad wychowaniem psa, gdyż presja otoczenia nie pozwala na stopniowe przyzwyczajenie zwierzęcia do samotności.

OBJAWY

Najczęstsze objawy lęku separacyjnego to: niszczenie przedmiotów, wokalizacja i załatwianie potrzeb podczas zostawiania w domu. Rozrzucone śmieci czy obgryzione klapki możemy uznać za niewielkie straty. Gorzej, jeżeli pupil niszczy meble czy ubrania oraz notorycznie wyje ile sił, co doprowadza do szału sąsiadów...

PRZYCZYNY

1. URWIS NISZCZYCIEL

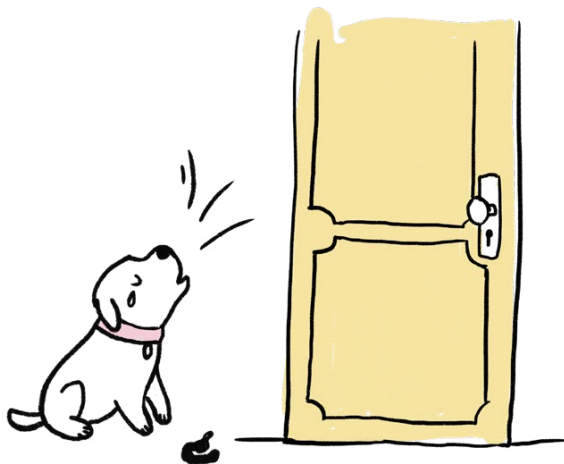
Choć trudno to przyznać, są psy, które po prostu lubią niszczyć. Zwierzak, który jest w domu bardzo aktywny, ale wychowany przez opiekunów tak, że przy nich nie niszczy przedmiotów ani nie wokalizuje, bo mówili „nie” i każdorazowo przerywali złe zachowanie, po ich wyjściu może zdemolować mieszkanie niczym tornado. Takie psiaki można porównać do nastolatków, którzy organizują imprezę, gdy tylko rodzice wyjadą na wakacje. Kota nie ma, myszy harczą.

2. FRUSTRAT

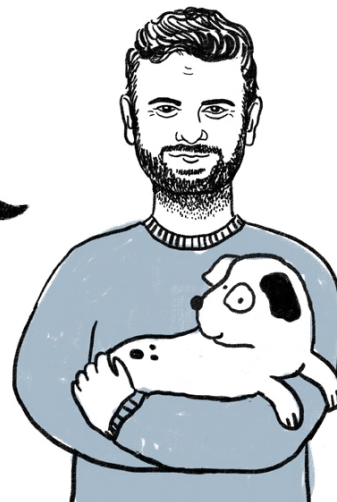
Kolejny przypadek to psiak, który w domu chodzi za opiekunem krok w krok, domaga się głaskania, przynosi zabawkę, gdy chce się bawić itp. i za każdym razem dostaje to, czego oczekuje. Gdy nagle pupil zostaje sam, zaczyna się denerwować i nudzić. Przecież zawsze miał to, czego chce, a tu nagle nie ma kto spełniać jego zachcianek. Pies nie bardzo wie, co ma ze sobą zrobić, więc wpada w złość. Zaczyna uporczywie szczekać, rozszarpać poduszki itd., co pomaga mu rozładować gniew.

3. PIES LĘKLIWY

Niektóre psy czują ze swoim opiekunem ogromną więź i czerpią z niej poczucie bezpieczeństwa. Psiaki te nie sprawiają zazwyczaj problemów, gdyż są bardzo społeczne. Kłopoty jednak pojawiają się, kiedy opiekunowie zatrzasną za sobą drzwi i zostawiają pupila samego. Psiak traci wówczas poczucie bezpieczeństwa i odczuwa lęk, a nawet wpada w panikę. Zaczyna drapać w drzwi, podbiega do okien, szczeka i wyje, gryzie meble, a nawet załatwia się w mieszkaniu. Te zachowania dają mu chwilową ulgę, ale niepołoj po chwili wraca i wszystko zaczyna się od nowa.

ABY OKREŚLIĆ, JAKI PROBLEM WYSTĘPUJE U TWOJEGO PSIAKA, NAGRAJ JEGO ZACHOWANIE, GDY NIE MA CIĘ W DOMU. WYSTARCZY ZOSTAWIĆ WŁĄCZONĄ KAMERĘ I SPRAWDZIĆ, CO PIES ROBI W TRAKCIE TWOJEJ NIEOBECNOŚCI. NASTĘPNIE Z POMOCĄ BEHAVIORYSTY MOŻESZ OKREŚLIĆ PRZYCYNĘ I DOBRAĆ ODPOWIEDNI PROGRAM TERAPII.

PROBLEM SEPARACYJNY - 5 NAJCZĘSTSZYCH BŁĘDÓW

Twój pies wyje i niszczy przedmioty, gdy zostawiasz go samego w domu? Być może gdzieś popełniłeś błąd Ty lub popełniła go osoba, która przed Tobą sprawowała opiekę nad zwierzęciem. Dowiedz się, w czym tkwi problem, abyś mógł go rozwiązać.

1. WYLEWNE POWITANIA I POŻEGNANIA

Głaskanie psa i czułe żegnanie się z nim może go jeszcze bardziej pobudzić. Gdy potem pozostawiamy go samego, może poczuć frustrację – to tak, jakby dać dziecku polizać lody, a potem mu je zabrać. Również wylewne witanie się z czworonogiem nie jest wskazane, gdyż będzie z większym napięciem na nas czekał.

Rada: Warto kilkanaście minut przed wyjściem z domu zachowywać się bardzo spokojnie i nie zwracać uwagi na psa. Nie żegnaj się z nim tak, jakbyś wybierał się na długie tygodnie na inny kontynent. Po powrocie dobrze jest też poczekać, aż pies się uspokoi, i dopiero wtedy się z nim przywitać.

2. NUDA I BRAK WSPOMAGACZY

Szczeniaki oraz młode i energiczne psy często nie mają czym się zająć podczas naszej nieobecności. To sprawia, że dom, w którym jest dostęp do książek,

śmietnika, poduszek czy butów, może być dla zwierzęcia świetnym placem zabaw.

Rada: Warto zostawić gryzaki, kość lub zabawkę wypełnioną pastą do lizania, aby pies mógł zająć się tymi przedmiotami, a nie naszymi rzeczami.

3. SZOK SAMOTNOŚCI

Problem ten wynika z braku stopniowego przyzwyczajania psa do przebywania samemu. Zdarza się więc, gdy zwierzę dotąd nie zostało sam nawet na krótkie okresy, a my nagle wychodzimy z domu na wiele godzin.

Rada: Przyczyną może też być nadmierne zainteresowanie psem, gdy jesteśmy z nim w mieszkaniu. Dobrym nawykiem jest wprowadzenie zasady „godzina bez psa”. Musimy też pupila stopniowo przyzwyczajać do samotności.

4. POWRÓT DO SZCZEKAJĄCEGO PSA

Gdy psiak chce coś osiągnąć, zazwyczaj daje znać wokalnie, np. upomina się o kawałek szynki. Gdy reagujemy na jego wołanie, pokazujemy mu, że szczekanie jest skuteczne. Tak samo uznaje, że opłaca się szczekać, gdy wyjdiesz, bo to sprawia, że wracasz.

Rada: Gdy na etapie treningu Twój pies zacznie szczekać – poczekaj, aż się uspokoi, i dopiero wtedy do niego wróć.

5. ZBYT DUŻA PRZESTRZEŃ

Niektóre psy nie czują się dobrze, gdy pozostawione same mają do dyspozycji całą powierzchnię mieszkania. Hałasy za oknem czy drzwiami sprawiają, że się denerwują.

Rada: Dla takich psów dobrze wygospodarować zaciszny kącik, w którym będą mogły się ukryć, np. w pracowni czy w sypialni.

TRENING SAMOTNOŚCI

Wiele osób na pierwsze dni szczeniaka w domu bierze urlop. To dobry sposób, aby stopniowo przyzwyczajać psa do pozostawania w samotności. Poniżej znajdziesz podpowiedź, w jaki sposób ćwiczyć z pupilem zostawanie samemu w domu.

KROK 1. IGNORUJ PSA

Na początku szkolenia przyzwyczaj psa, że przez około godzinę nie będziesz zwracał na niego uwagi. Wykorzystuj do tego momenty, kiedy pies jest zmęczony, np. po długim spacerze. Schowaj wszystkie przedmioty, które może zniszczyć, i przygotuj mu ulubione gryzaki, które może rzuć lub lizać. Gdy pies zajmie się sobą, nie zwracaj na niego uwagi i skup się na swoich sprawach. Po upływie godziny zawołaj psa do siebie i poświęć mu swój czas.

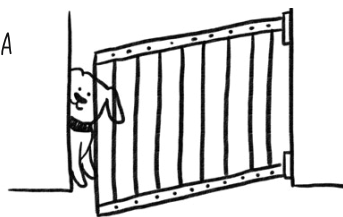
KROK 2. ZACZNIJ TRENING Z BRAMKĄ

Zostaw psa za bramką, tak aby Cię widział, ale żeby nie mógł do Ciebie podejść. Daj mu ulubiony gryzak, który może żuć lub lizać. Trenuj w ten sposób kilka razy dziennie po kilkanaście minut.

Pamiętaj, aby po skończonym ćwiczeniu nie wypuszczać psa, kiedy szczeka lub popiskuje. Wypuść go tylko wtedy, gdy jest spokojny.

DO TRENINGU BĘDĄ POTRZEBNE:

- BRAMKA
- ZABAWKA DO GRYZIENIA

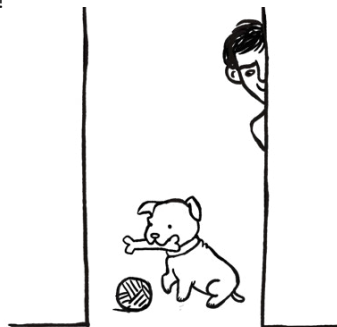

KROK 3. ZNIKNIJ PSU Z POLA WIDZENIA

Jeśli Twój pies potrafi pozostać za bramką kilkanaście minut, opuść pomieszczenie, a następnie wyjdź z mieszkania. Zaczynaj od kilkunastu sekund i stopniowo wydłużaj czas swojej nieobecności do kilkunastu minut.

Pamiętaj, aby wychodząc z domu, nie żegnać się z psem. To dodatkowo go pobudzi i trudniej mu będzie poradzić sobie z rozłąką!

Pamiętaj także, że jeśli pies zostaje sam w domu, wszystkie przedmioty, które się w nim znajdują, powinny zostać zabezpieczone w taki sposób, aby pupilem ich nie zniszczył! Pozostaw także psu różne zabawki do gryzienia, żucia i lizania, dzięki którym nie będzie się nudził!

 [Odwiedź naszą stronę **www.johndog.pl/blog**](http://www.johndog.pl/blog) i obejrzyj odcinek case study z Luną, w którym nasz behawiorysta pokazuje, jak zwalczyć u psa niszczenie przedmiotów w samotności!

KARAĆ CZY NIE? METODY POZYTYWNEGO WYCHOWANIA I SZKOLENIA PSA ORAZ PŁYNĄCE Z NICH KORZYŚCI

Przede wszystkim na początku należy rozróżnić pojęcie szkolenia od wychowania – są to bowiem dwa różne elementy życia psa. Wychowanie to: zasady, które ustalamy i wprowadzamy podczas wspólnego życia z psem, nasze wsparcie, które okazujemy czworonogowi w różnych sytuacjach, a także wyznaczanie pewnych, nieprzekraczalnych granic. Wychowanie to reguły i sposoby postępowania, które towarzyszą nam każdego dnia, np. uniemożliwienie psu prezentowania niechcianych zachowań, zaspokajanie potrzeb behawioralnych czworonoga, przewidywanie niektórych sytuacji czy nagradzanie szczeniaka za poprawne zachowania. Do elementów wychowania zaliczamy również wykorzystywanie utrwalonych zachowań. Aby jednak nauczyć psa zachowań przydatnych w codziennym życiu, należy go odpowiednio wyszkolić. Szkolenie natomiast jest nauką pewnych umiejętności, sposobem pracy z psem i jednym z elementów składających się na jego wychowanie.

JAK SZKOLIĆ SZCZENIAKA

Szkolenie psa można rozpocząć już w pierwszych miesiącach jego życia, **w wieku około 8 tygodni**. Należy jednak pamiętać, że **praca ze szczeniakiem powinna odbywać się na zasadzie małych kroków**. Oznacza to, że nie możemy stawiać psu zbyt wysokich wymagań i oczekiwać od niego wykonywania trudnych ćwiczeń już na początku szkolenia. Takie zachowanie wywoła bowiem u niego zdenerwowanie i frustrację, doprowadzając do sytuacji, w której szczeniak po prostu nie poradzi sobie z zadaniem.

Nie oczekuj na przykład od młodego psiaka, że będzie spokojnie siedział, kiedy dokoła biegają inne czworonogi, a Ty dodatkowo rozrzucaś wokół niego smakołyki – takie zadanie na początku przygody ze szkoleniem jest dla niego ekstremalnie trudne i szczeniak nie jest emocjonalnie gotowy na tego typu wyzwania. Naukę rozpocznij od czegoś prostszego, np. w pierwszej kolejności naucz psa komendy „siad”, następnie popracuj nad tym, aby wytrzymał w pozycji siedzącej kilkanaście sekund, i dopiero wtedy, stopniowo dodawaj kolejne rozpraszacze. Pamiętaj również o wzmacnianiu prawidłowych zachowań poprzez nagradzanie swojego pupila!

STRATA - NAJWIĘKSZA KARA DLA SZCZENIAKA

Jak już wspomnieliśmy, wychowanie psa to w dużym stopniu **zasady, które towarzyszą Wam każdego dnia, dlatego tak ważne jest, aby pojawiły się one w Waszym życiu, i to jak najwcześniej!** Pamiętaj, że podczas wprowadzania reguł dotyczących danego zachowania musisz być konsekwentny. Na przykład jeśli nie chcesz, aby pies wpychał się pierwszy, wchodząc przez drzwi, otwieraj je dopiero wtedy, kiedy pupil się uspokoi. Jeśli nie chcesz, aby szczeniak skakał na gości, za każdym razem konsekwentnie przerywaj takie zachowanie, np. odgradzając go ręką od ludzi i dopuszczając do nich tylko wtedy, kie-

dy jest spokojny. Taki sposób postępowania, czyli **niedopuszczanie do pewnych zachowań, wywołanie u szczeniaka przygnębienie, więc będzie to dla niego równocześnie formą kary.**

Wprowadzenie zasad w taki sposób jest jak najbardziej skuteczne, ponieważ stosujemy tzw. efekt straty – skoczyłeś, więc nie masz kontaktu, pchasz się, więc nie wejdiesz. **Strata jest zatem najlepszą formą karania szczeniaka! Absolutnie nie należy natomiast stosować technik opartych na strachu i przymusie!** Dawniej istniało przekonanie, że na przykład jeśli pies skacze na kogoś, to należy nadepnąć mu na tylne łapy, aby go tego oduczyć. Nic bardziej mylnego! Nie popieramy i nie stosujemy takich metod. Wszystkie techniki oparte na strachu i przymusie należy wyeliminować! Skupiamy się na pozytywnym wzmocnieniu.

POZYTYWNE WZMOCNIENIE W SZKOLENIU I WYCHOWANIU PSA

Na czym polega pozytywne wzmocnienie? Metoda ta opiera się na motywowaniu psa i nagradzaniu tych zachowań, które chcielibyśmy widzieć częściej. Jeśli zatem widzisz, że szczeniak zachowuje się tak, jak chcesz, aby się zachowywał – nagródź go. Korzystając z tej metody, uczysz psa współpracy. Szczeniak wykonuje ćwiczenia częściej i chętniej, bo rozumie, że mu się to zwyczajnie opłaca. Taki trening sprawia radość zarówno psu, jak i właścicielowi.

KORZYŚCI Z POZYTYWNEGO WZMOCNIENIA

Techniki oparte na pozytywnym wzmocnieniu pozwalają zacieśnić relację pomiędzy właścicielem a psem, a także zbudować zaufanie czworonoga do człowieka w oparciu o wzajemne zrozumienie i szacunek. Dodatkowo jest to najbezpieczniejsza metoda stosowana w wychowaniu i szkoleniu psa – nie wywołuje ona strachu u czworonoga, więc zmniejsza

ryzyko wystąpienia w przyszłości problemów behawioralnych, takich jak zachowania lękowe czy zachowania agresywne wynikające z poczucia zagrożenia. Wprowadzając do Waszego życia reguły, sprawiasz również, że szczeniak czuje się bezpiecznie, ponieważ wie, jakich zachowań od niego oczekujesz. My również czujemy się bezpiecznie, bo wiemy, że pies nie wyrządzi nam krzywdy i nie stanowi niebezpieczeństwa dla otoczenia.

▶ Polecamy również obejrzenie naszego instruktażu dotyczącego tej metody szkolenia psa – na www.johndog.pl/blog, w sekcji Wychowanie znajdziesz artykuł pt. „Metoda pozytywna, czyli jak wychować szczęśliwego psa”.

PAMIĘTAJ, ŻE SKUTECZNE WYCHOWYWANIE I SZKOLENIE SZCZENIAKA NIE POWINNO OPIERAĆ SIĘ NA STRACHU I PRZYMUSIE. ABY ZACIEŚNIĆ RELACJE ZE SWOIM PSEM, POSTAW NA TECHNIKI POLEGAJĄCE NA NAGRADZANIU POZYTYWNYCH ZACHOWAŃ, A PRZEKONASZ SIĘ, JAK ŁATWO I SZYBKO SZCZENIAK ZAAKCEPTUJE NOWE ZASADY.

SOCJALIZACJA, CZYLI WAŻNY ETAP W ŻYCIU SZCZENIAKA

Zgłębianie tego kontrowersyjnego i wywołującego czasem spory temat powinno się zacząć od zrozumienia pojęcia socjalizacji. W skrócie można powiedzieć, że jest to zapoznanie psa z sytuacjami, które mogą spotkać go w dorosłym życiu, hartowanie odporności psychicznej. Chodzi o to, aby psiak umiał w przyszłości radzić sobie w środowisku, w którym się znajdzie.

SOCJALIZACJA SZCZENIAKA W PIERWSZYCH TYGODNIACH ŻYCIA

Psiak zaczyna widzieć i słyszeć około 2-3 tygodnia życia i jest wtedy wyjątkowo ciekawski, bo nie odczuwa strachu. W kolejnych tygodniach zwierzak trwale zapamiętuje poznane sytuacje bez konieczności wzmacniania. To tzw. **okres imprintingu, czyli wdrukowania**. Dopiero po nim pojawiają się fazy lęku przed czymś nieznanym i wycofywania się. Jednak do około 16 tygodnia życia ciekawość szczeniaka jest na tyle silna, że pomimo ewentualnego strachu łatwo go zapoznać z sytuacjami z dorosłego życia bez narażania na większy stres. Jeżeli przez te kluczowe miesiące będziemy trzymać pupila zamkniętego w czterech ścianach, to gdy nagle po okresie

kwarantanny wpuścimy go do „miejskiej dżungli”, narazimy go na traumę. Psiakowi może być trudno zrozumieć hałasy, szybko poruszające się obiekty czy inne, większe psy – wszystko to może być dla niego przerażające, a przerażenie w tym wieku jest silniejsze niż szczenięca ciekawość. Tym samym czekanie z socjalizacją do 14-15 tygodnia życia psa, gdy kończy się okres kwarantanny, nie wydaje się zbyt rozsądne.

ZŁOTY ŚRODEK

Nawet jeżeli zdecydowałeś się na przestrzeganie zasad kwarantanny, porozmawiaj z lekarzem weterynarii i znajdź kompromis. Być może będziesz mógł zabierać swojego szczeniaka w nosidełku na spacer, aby zapoznać go z miejskim gwarem i zapachami. Może uda Ci się zaprosić do domu gości, z którymi pies będzie się oswajał. **Zapytaj lekarza weterynarii, czy kondycja psiaka pozwala na zorganizowanie spotkań z innymi zdrowymi psami na bezpiecznym terenie.** Możesz wówczas zapisać pupila do szkoły dla szczeniąt, gdzie większość maluchów trafia nawet przed drugim szczepieniem. Psy mają tam możliwość wzajemnego poznania się, a także poznawania otoczenia i ludzi, tym samym rozpoczynają socjalizację w bezpiecznych warunkach.

ZANIEDBANIE SOCJALIZACJI A CHARAKTER PSA

A co, jeżeli doszło do zaniedbań, zanim przyjąłeś zwierzaka? Psy mają różne charaktery – są osobniki śmielsze i bardziej ciekawskie z natury oraz bardziej nieśmiałe czy wręcz strachliwe. Te pierwsze mogą pokonać lęk i poradzić sobie z miejskim środowiskiem. Najważniejsze jest, abyś nauczył się obserwować zachowanie swojego psa. Pamiętaj, że każdy zwierzak jest inny i u każdego inne sytuacje mogą wywołać strach.

Jeżeli zauważysz, że coś wywołuje lęk u Twojego pupila, to stopniowo oswajaj psiaka z sytuacją. Wiele problemów da się rozwiązać odpowiednimi ćwiczeniami, które im wcześniej zaczniesz, tym lepsze osiągniesz efekty. W przypadku płochliwego psiaka silne zaniedbania socjalizacyjne często są nie do nadrobienia. Wówczas mamy dwa rozwiązania: pies zostaje w mieście, ale żyje w dużym stresie lub musi zamieszkać w domu na wsi, w spokojnym otoczeniu. Oczywiście każdy miłośnik zwierząt z góry odrzuci to pierwsze.

SOCJALIZACJA SZCZENIAKA KROK PO KROKU

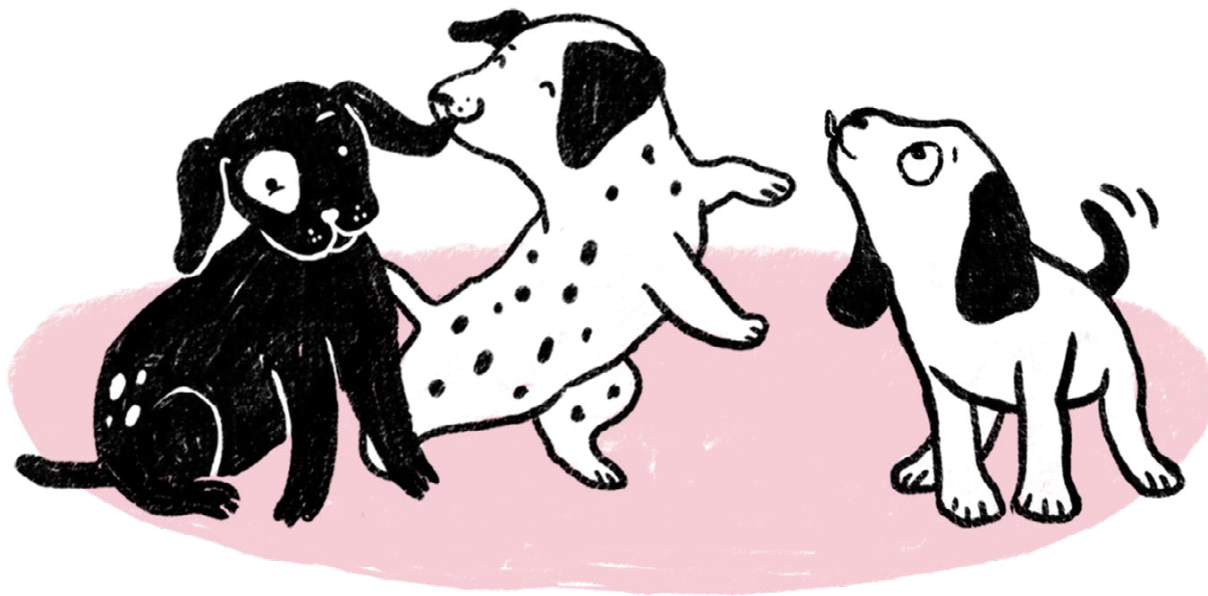
Gdybyśmy chcieli interpretować socjalizację dosłownie, to ograniczylibyśmy się do poddawania psa procesom poznawczym, które pozwalają mu odnaleźć się w świecie człowieka i w nim funkcjonować. Zagadnienie to jest jednak o wiele szersze, a jego rozpoznanie okazuje się pomocne, gdy zależy nam nie tylko na podporządkowaniu pupila naszym normom i zwyczajom, ale też na jego zrównoważonym rozwoju. Właściwa socjalizacja kształtuje tożsamość naszego ulubieńca. Umiejętność radzenia sobie ze stresem i trudami dnia codziennego chroni go przed lękami oraz uczy życia w zgodzie z innymi zwierzętami i ludźmi. Dlatego tak ważne jest zadbanie o to, by socjalizacja psiaka przebiegała prawidłowo i by rozpocząć ją możliwie szybko.

JAK ROZPOCZĄĆ SOCJALIZACJĘ SZCZENIAKA

Socjalizacja psów w praktyce przebiega bardzo różnie. Czasami zaczyna się już w hodowli, gdy maluch stopniowo jest poddawany działaniu różnych bodźców. Jeżeli trafimy na dobrego hodowcę, to część roboty wykona on za nas. Szczeniaki są z natury bardzo ciekawskie i uczą się bardzo szybko, dlatego uważa się, że pierwsze miesiące życia są w socjalizacji kluczowe. Oczywiście dorosłe osobniki również można socjalizować, niemniej jednak im później zaczniemy pracować z psem, tym trudniej będzie osiągnąć zadowalające efekty.

Jeżeli socjalizacja szczeniaka była zaniedbana już przez hodowcę, to najpierw powinniśmy ostrożnie oswoić malca ze światem człowieka. Musi poznać różne dźwięki, ludzki dotyk i spotykane na co dzień przedmioty. Jednak zanim będzie wystawiony na różne bodźce, powinien czuć się bezpiecznie – inaczej nabawi się lęków. Daj mu do powąchania rękę, niech dobrowolnie zechce wejść na kolana. Dopiero gdy szczenię oswoi się z naszym dotykiem i z naszym domem i zapewnimy mu poczucie bezpieczeństwa, które dotychczas dawała mu suka, możemy stymulować jego zmysły, np. dźwiękami przyrody i miasta, zapachami, widokiem różnych przedmiotów itd.

Na zapoznanie malucha ze światem zewnętrznym lepiej poczekać parę tygodni i nawet psią toaletę ograniczyć do okolicznego skweru czy własnego ogródka, gdyż szczenię musi nabrać odporności poszczepiennej. Poza tym fundowanie mu zbyt dużej dawki emocji naraz może zadziałać na nie negatywnie. Warto jednak wybrać się z pupilem do miasta, by mógł poobserwować świat. Mniejszego psa można zabrać ze sobą w nosidełku, aby nie miał kontaktu z podłożem, większego – na przejażdżkę samochodem. Jeżeli szczeniak w ciągu pierwszych tygodni swojego życia nie zobaczy ruchliwej ulicy, autobusów, tramwa-

jów itp., może mieć duże problemy z adaptacją do życia w mieście.

KOLEJNE ETAPY

Jeżeli hodowca wykazał się prawidłowym podejściem do socjalizacji, to nasz maluch prawdopodobnie nie boi się hałasów, wody, kontaktu z innymi zwierzętami ani ludźmi. Od tego momentu naszym zadaniem będzie głównie nauczanie pupila życia w naszym domu i panujących w nim zasad oraz stopniowe pokazywanie mu świata. Musimy zapewnić szczeniakowi kontakt z ludźmi i innymi psami, jednak powinniśmy robić to stopniowo. Nie zapraszamy w pierwszy dzień wszystkich znajomych, nie zabieramy psiaka na pierwszy spacer na wybieg, gdzie biega sfora psów, czy też na przechadzkę zatłoczonymi ulicami w godzinach szczy-

tu. Stopniujemy emocje i pilnujemy, by były głównie pozytywne, gdyż młody psiak po nieprzyjemnych doświadczeniach może mieć traumę do końca życia.

Daj pupilowi szansę na nawiązanie psich przyjaźni. Jeżeli ma już komplet szczepień, to interakcja z innymi psami jest jak najbardziej wskazana. Psiak potrzebuje bowiem kontaktu z innymi osobnikami swojego gatunku. Możesz też stopniowo zabierać go na dalsze wycieczki, nad jezioro, do lasu czy na przejażdżkę tramwajem. Pozwól mu podejść do obcej osoby, niech pies ją obwącha, a ta może dać mu przysmak. Od samego początku pokazuj mu też, co mu wolno, a czego nie. Maluch będzie testował Twoją cierpliwość, byle osiągnąć swój cel. Ustal więc zasady i pilnuj ich przestrzegania. Właściwa socjalizacja to nie tylko działanie różnymi bodźcami na pupila, ale również stawianie mu wymagań i właściwe wychowanie.

SOCJALIZACJA A ETAPY ROZWOJU PSA

1. OKRES SZCZENIĘCY (3-12 TYDZIEŃ ŻYCIA)

Większość z nas na pewno niejedną raz miała okazję przebywać w otoczeniu gromadki kilkutygodniowych szczeniaków. Rozczulamy się nad ich słodkim wyglądem, ciągłym apetytem na mleko matki czy ślamazarnym przepychaniem się z rodzeństwem w walce o uwagę. Jak to jednak wygląda z punktu widzenia psiaka? Co jest dla niego ważne w tych pierwszych tygodniach?

MAMA I RODZEŃSTWO

Nagła ruchliwość szceniąt jest naturalną reakcją na różnorodne bodźce, które do nich docierają. Szczeniakom otwierają się właśnie oczy oraz kanały słuchowe, ponadto pieski zaczynają poruszać się na nogach o własnych siłach, z ciekawością poznając najbliższe otoczenie. Między 3 a 5 tygodniem życia pojawia się zdolność trwałego zapamiętywania, szczeniaki zaczynają więc kojarzyć, co jest dla nich dobre, a co niekoniecznie. W tych pierwszych tygodniach oseski zaczynają też rozwijać komunikację z matką i rodzeństwem. Pozwala im to na swobodny rozwój i naukę współżycia z innymi psami. W ten sposób uczą się sygnałów głosowych, ostrzegawczych, a co za tym idzie – kształtują w sobie systemy hamowania agresji. Cały ich świat kręci się wokół psiej rodziny. Choć dla nas to wygląda na urocze przepychanki, dla piesków jest to niezwykle ważny okres socjalizacji. Nie powinniśmy w nią zbyt ingerować – nad właściwym wychowaniem pociech w tym okresie czuwa zazwyczaj suka.

CZŁOWIEK - NAJLEPSZY PRZYJACIEL PSA

Obecność człowieka w pierwszych tygodniach życia piesków jest oczywiście również bardzo ważna. Dzięki niej zwierzak poznaje nasz zapach, głos czy dotyk. W ten sposób uodparnia się na stres i przyzwyczaja do obecności człowieka w swoim życiu. Ponadto pupil zaczyna ludziom ufać i czuć się z nimi bezpiecznie. Jest to więc idealny moment, żeby zacząć mu pokazywać świat. W tym okresie poziom ciekawości jest najwyższy, więc warto wykorzystać go w jak największym stopniu. Im więcej miejsc, zapachów czy odgłosów pozna młoda psina, tym lepiej przygotujemy ją na dorosłe życie. Dobre hodowle wiedzą, jak kluczowy jest to moment, i pilnują odpowiedniej socjalizacji psiaka. Wcześniej adoptowane maluszki tak samo powinny przechodzić socjalizację w nowym domu. Pod koniec tego okresu w naszym towarzystwie i bezpiecznych miejscach można szczenię pozwoli oswajać również z obecnością obcych zwierząt, np. w psim przedszkolu.

DZIELNY MALUCH

Trening separacyjny wielu osobom może wydawać się niemiłym traktowaniem szczeniaka, a jest niestety dość kluczowy dla jego przystosowania do życia z człowiekiem. Polega na zostawianiu maluszka w samotności, np. w zamkniętym pokoju lub w kojcu, stopniowo na coraz dłuższy czas, aż do sytuacji, kiedy swobodnie, bez szczekania czy pisków, będzie można się z nim rozstawać. Oczywiście początkowo serce będzie nam pękać, ale nie możemy się złamać! Prędzej czy później przyjdzie moment rozstania i lepiej, żeby psiak nauczył się zostawać sam, zanim wejdzie w buntowniczy okres, który zbliża się wielkimi krokami...

2. OKRES PRZEJŚCIOWY (12-16 TYDZIEŃ ŻYCIA)

Nasz psiak około 12 tygodnia życia zaczyna być bardziej samodzielny i ciekawski, nie boi się też ludzi – nadchodzi więc w jego życiu moment przejściowy. To czas, kiedy nasz pupil przestaje być nieporadną małą kruszynką, której musieliśmy ostrożnie pokazywać świat, i coraz pewniej odkrywa go samodzielnie.

MAŁY PSOTNIK

Okolo 3 miesiąca życia szczeniak staje się coraz odważniejszy. Pokrywa się to często z momentem, kiedy trafia do nowego domu, gdzie... ostro daje w kość nowym opiekunom. Choć psiak nadal jest szczeniakiem, to z charakteru bliżej mu do ludzkiego nastolatka. Niekoniecznie chce się więc wszystkiemu podporządkować. Nie jest to łatwy okres dla opiekunów. Tym bardziej, że przywileje, jakimi obdarzamy psa z racji jego uroczego wyglądu, tylko utwierdzają go w przekonaniu, że może wszystko. Nasza w tym rola, żeby wyprowadzić go szybko z tego błędnego przekonania. Inaczej mały urwis wywróci nasze życie do góry nogami. Jeżeli nie wyznaczymy jasno granic, to niechcący damy mu do zrozumienia, że to on nami rządzi. Nie możemy mu więc pozwalać na samowolę! Pupil musi powoli zaczynać rozumieć, że powinien się nam podporządkować, a właściwe zachowanie jest dla niego opłacalne.

CZAS DO SZKOŁY

Jeżeli nasza psia pociecha nie uczęszcza jeszcze do szkoły, to najwyższy czas ją tam zapisać. Pupil będzie tam miał świetną okazję do bezpiecznej zabawy z rówieśnikami. Jest to niezwykle ważne, bo właśnie w tym okresie jego życia budzi się potrzeba kontaktu z psimi kumplami. W szkole dla czworonogów nauczy się też spokojnego zachowania w grupie, co będzie bardzo przydatne, gdy później będziesz z nim wychodzić na spacer w miejsca, gdzie będzie dużo psów. Najważniejsze jest jednak to, że zacznie naukę posłuszeństwa. W przypadku psów zdecydowanie lepiej jest uczyć niż oduczać, dlatego pupil powinien poznać podstawowe komendy i zasady jak najszybciej. Jeżeli nasz psiak nabierze złych nawyków, to pozbycie się ich zajmie nam dwa razy więcej czasu niż nauczenie psa odpowiedniego zachowania od samego początku. Jeżeli nie mamy możliwości skorzystania z pomocy specjalistów w psiej szkole, to możemy sami podjąć się socjalizacji i trenowania szczeniaka. Musimy wtedy jednak pamiętać, żeby być konsekwentnym i nie ulegać urokowi psiaka. Ważne jest też, by stopniować trudność ćwiczeń.

60 *Jeśli chcesz się dowiedzieć więcej na temat sposobów szkolenia psa, odwiedź naszą stronę internetową www.johndog.pl/blog, na której znajdziesz porady i instruktaże treningowe behawiorysty.*

ACH, TE ZĘBY

Trudno nie wspomnieć o zmorze psich opiekunów – wyrastaniu stałych zębów. Okres ten przypada właśnie na 3-4 miesiąc życia psa. Żeby uniknąć zniszczeń, należy podkładać psiakowi do żucia gryzaki. Inaczej ofiarą jego zębów padnie dosłownie wszystko – my, nasze meble, dywany i ulubione buty. Na szczęście miłość do psiaka wszystko wybaczy!

6σ Chcesz wiedzieć więcej? Przeczytaj artykuł „Dlaczego szczeniaki zjadają wszystko, co napotkają na swojej drodze?”, który znajdziesz na naszej stronie www.johndog.pl/blog.

3. OKRES MŁODZIEŃCZY (4-12 MIESIĄC ŻYCIA)

Faza przejściowa, która przysparza nieco problemów, na szczęście nie jest zbyt długa. Następuje po niej okres młodzieńczy, w którym nasz pupil łaskawie zaczyna z nami współpracować, choć niestety czasami trudno zapanować nad jego nadpobudliwością. W tym czasie może też podejmować próby ucieczki lub zacząć pokazywać swoje piękne nowe ząbki, dając nam do zrozumienia, że z czymś się nie zgadza. Jak sobie z tym poradzić?

OKRES DOJRZEWANIA

U kilkumiesięcznego psa pojawiają się pierwsze objawy dojrzałości płciowej. Wzrasta u niego zainteresowanie innymi psami, przez co czasami psiak może płatać nam figle i nie przychodzić na zawołanie. Jeżeli zdążyliśmy nawiązać z nim poprawne relacje, to jest szansa, że te próby ucieczek będą minimalne i będziemy w stanie je kontrolować. Gorzej, gdy zaniedbaliśmy wychowanie we wczesnym szczeniectwie

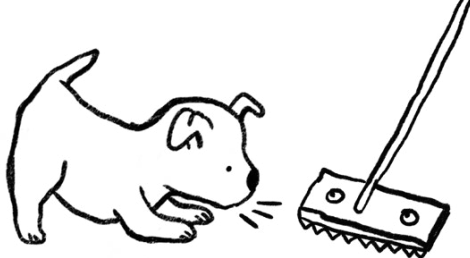
lub gdy psiak trafił do nas dopiero w wieku kilku miesięcy. Wówczas musimy uważniej go pilnować. Nie powinniśmy go też w takich sytuacjach gonić ani się złościć. Raczej starajmy się nagradzaniem uczyć psiaka, że warto wracać na zawołanie.

NIECIERPLIWY MŁODZIEŃC

Ten okres rozwoju psa charakteryzuje się dużą pobudliwością, a do tego małą cierpliwością i niskim poziomem odporności na frustrację, który kształtuje się wraz z dorastaniem. Nie powinniśmy się więc dziwić, że nasz poirytowany pupil dość wyraźnie pokazuje, że coś mu się nie podoba. Pojawia się też wtedy często agresja, a wielu opiekunów ma problem z wyciszeniem psa. Jest to bardzo dobry czas na wprowadzenie zasad funkcjonowania w grupie i jeszcze większe skoncentrowanie swojej uwagi na wychowaniu psa. Warto tutaj skorzystać z pomocy behawiorysty.

SKUTECZNE SZKOLENIE

Trening powinien być bardzo łagodny, stopniowy, lecz konsekwentny i oparty na nagradzaniu. W tym wieku wykrczamy już poza podstawowe komendy i uczymy psiaka słuchania poleceń nawet w momencie wystąpienia czynników rozpraszających. Do najważniejszych elementów treningu powinno należeć nauczanie pupila bierności w towarzystwie innych psów, np. podczas mijania ich na ulicy. Tak samo pies nie powinien reagować na rowerzystów czy wózki dziecięce. To również dobry moment, aby wprowadzić naukę rezygnacji np. z gryzaka czy zabawki. Nie mniej ważne jest trenowanie komend typu „zostań” czy „stój”. Wszystkie lekcje powinny być prowadzone metodami wykorzystującymi nagrody zarówno w postaci przysmaków, jak i pochwał.

NIE TAKI ODKURZACZ STRASZNY – ZAPOZNAJEMY SZCZENIAKA ZE SPRZĘTAMI DOMOWYMI

Okres socjalizacji szczeniaka jest niezwykle istotny i ma duży wpływ na dorosłe życie zwierzaka. U młodego psa ciekawość jest duża i łatwiej mu pokonać strach przed nieznanym. Nie możesz jednak zapominać, że zapoznanie pupila z różnymi sytuacjami powinno przebiegać stopniowo i powoli. Zbyt gwałtowne działanie może dać efekt odwrotny od zamierzonego – zamiast pokonać strach, Twój pies będzie się bał jeszcze bardziej. Przyzwyczajanie szczeniaka do sprzętów domowych obowiązkowo powinno się znaleźć na liście zadań w trakcie socjalizacji.

ODKURZACZ, SUSZARKA, PRALKA, MIKSER

Wszystkie te urządzenia wydają niskie tony, które mogą być dla Twojego psa nieprzyjemne. Pamiętaj, że mogą go odstraszać i doprowadzać do jego ucieczki. Musisz mieć na uwadze, że pies słyszy w dużo większym zakresie i może odbierać dźwięki, których Ty nie słyszysz. Dlatego zacznij od przyzwyczajania go do cichych dźwięków, potem stopniowo do coraz głośniejszych. Zaczynaj trening w dużej odległości od przedmiotu i etapami ćwicz coraz bliżej. Jeżeli poruszasz przedmiotem, np. odkurzaczem, to zacznij od włączenia go i postawienia nieruchomo. Gdy pies się oswoi z dźwiękiem, możesz dodać ruch i normalnie odkurzyć dywan.

 Jeśli chcesz wiedzieć, jak poradzić sobie z psim strachem przed odkurzaczem, koniecznie obejrzyj specjalny odcinek case study: „Strach przed odkurzaczem”, który znajdziesz na naszej stronie internetowej www.johndog.pl/blog/!

MŁOTEK, TALERZE, PATELNIĘ ITP.

To specyficzne sprzęty, które wydają krótkie i dość intensywne dźwięki. Wiele psów ma z nimi problem. Trzaskająca pokrywa od garnka, która spadnie na podłogę, psu może wydawać się czymś przerażającym. Zapoznając pupila z tego typu przedmiotami, pamiętaj o wszystkich opisanych wyżej zasadach.

MIOTŁA, MOP, SZMATY ITP.

Niektóre psy mogą się bać tych przedmiotów, bo nie do końca rozumieją, dlaczego suną po podłodze. Natomiast część zwierzaków będzie uważała pogoń za nimi za doskonałą zabawę. Szczególnie u psów o mocno rozwiniętych instynktach łowieckich będzie to częste. Jeśli Twój pupil jest typowym psim myśliwym, ucz go spokojnego przyglądania się, gdy np. zamiatasz podłogę. Pies, nawet jeżeli obserwuje każdy Twój ruch, nie powinien podejmować pogoni za poruszającym się przedmiotem. W tym celu możesz wykorzystać komendę „siad”. Pamiętaj, aby nagradzać pupila za spokojne zachowanie.

60 Skąd bierze się u psów strach przed domowymi sprzętami? O tym przeczytasz w artykule na naszym blogu: „Z czego wynika strach przed sprzętami domowymi?”

PIES IDZIE DO SZKOŁY

Pakują nowe zeszyty do kolorowych tornistrów i ruszają w nieznaną, aby piąć się po kolejnych szczeblach edukacji – tak dzieciaki rozpoczynają kolejny rok szkolny. A psiaki? Z nimi jest dużo łatwiej! Możemy je wysłać do szkoły o dowolnej porze roku, a sama nauka trwa zaledwie kilka tygodni. Tylko po co psu szkoła? Czy to nie są aby jakieś fanaberie? Zapewniamy Was, że nie!

CZY MÓJ PIES POWINIEN IŚĆ DO SZKOŁY?

Tak naprawdę w każdym przypadku warto samemu pracować z psem: uczyć go komend, nowych zabaw i sztuczek. Między psem a człowiekiem tworzy się wówczas prawdziwa więź i rodzi wzajemna sympatia. To może być wielka, obopólna przyjemność. Bywa tak, że psiak i jego opiekun od razu łapią nic porozumienia i instynktownie wiedzą, czego od siebie nawzajem oczekują. Zawsze jednak warto rozważyć wysłanie psa do szkoły.

To, czy psu potrzebne jest profesjonalne szkolenie, zależy nie tylko od czworonoga, ale też od właściciela. Psi trener umie już po zachowaniu szczeniaka rozpoznać, czy ma do czynienia ze spokojnym osobnikiem, czy z pełnym energii urwisem. Świeżo upieczony opiekun orientuje się, że jego pupił wymaga szkolenia pod okiem specjalisty, najczęściej dopiero wtedy, gdy ilość zniszczeń w domu przekroczy granice wytrzymałości albo gdy sąsiedzi zaczęli się uskarżać na uciążliwe wycie psa pod nie-

obecność domowników. Pomoc psiego trenera może być wówczas niezbędna.

Pewne rasy psów słyną z tego, że ich przedstawicieleli nie jest łatwo wychować, np. husky, akita czy bulterier. Niedoświadczony właściciel takiego psa nie powinien się wahać, lecz rozpocząć szkolenie od razu, w tzw. psim przedszkolu, czyli szkółce dla szceniąt. Kłopoty wychowawcze mogą jednak sprawiać także przedstawiciele spokojnych, jak można by sądzić na postawie wzorca, ras oraz kundelki. W końcu psy, tak jak ludzie, mają przecież różne charaktery!

Aby podjąć decyzję o wysłaniu pupila do szkoły, trzeba się zastanowić nie tylko nad zwierzęciem, ale także... nad sobą. Czy mamy predyspozycje do pracy z psem? Czy mamy czas, aby go szkolić? Czy wiemy, jak to robić? Czy sprawia nam to frajdę? Jeśli odpowiedź na większość z tych pytań będzie przecząca, psia szkoła to świetne rozwiązanie.

JAK DZIAŁA PSIA SZKOŁA?

Psie przedszkole i psią szkołę prowadzą najczęściej dokładnie ci sami ludzie – którzy oferują profesjonalną psią edukację. Różnica w nazwie wynika z różnicy w rodzaju szkolenia. Przedszkolaki to szczenięta w wieku od 3 do 6 miesięcy, które poddawane są procesowi socjalizacji. Uczą się przebywać z innymi psami, reagować na podstawowe komendy, przyzwyczajają się także do zabiegów pielęgnacyjnych.

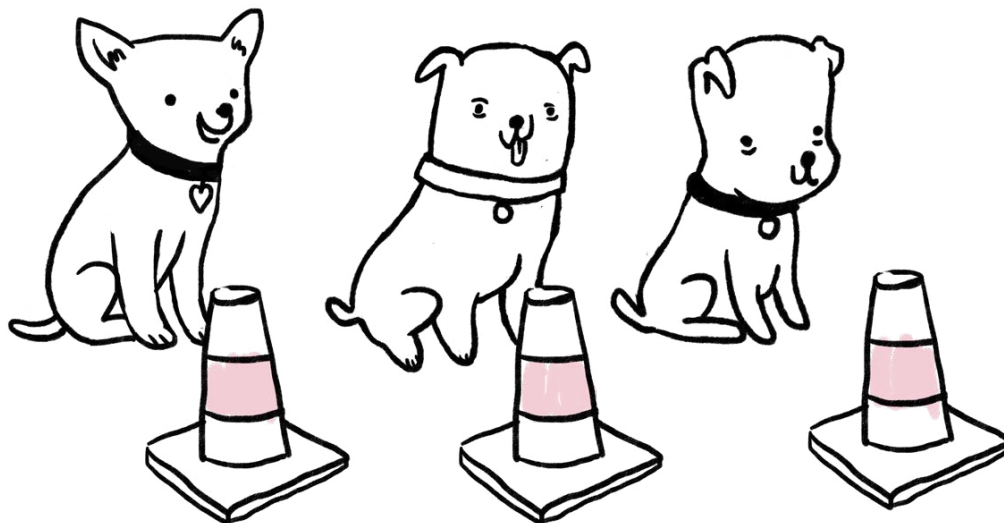
Nauka w psim przedszkolu trwa kilka tygodni i najczęściej odbywa się w grupach. Zazwyczaj wystarczy 6-8 spotkań, trwających w sumie około 15 godzin. W przypadku szkolenia w psim przedszkolu musimy się liczyć z wydatkiem 300-600 złotych.

Psia szkoła oferuje różne typy szkoleń. Podstawowe szkolenie, skierowane do psów powyżej 6 miesięcy życia, obejmuje zazwyczaj najważniejsze komendy i ma służyć wypracowaniu u psa pożądanych reakcji i odruchów. W ofertach psich szkół można ponadto znaleźć kursy sztuczek, szkolenia dla psów obronnych albo tropiących i różnego rodzaju warsztaty. Wszystko zależy od predyspozycji naszego psa i tego, co chcielibyśmy z nim robić. Podstawowy kurs trwa – w zależności od szkoły – od 15 do 20 godzin i kosztuje 250-600 złotych. Szkolenia indywidualne są oczywiście droższe.

Specyficzne problemy wychowawcze można rozwiązać w trakcie indywidualnych konsultacji. Zdarza się przecież, że pies jest ułożony, zna psie maniere i tak dalej, ale ma kłopot w jakiejś konkretnej sytuacji (np. czegoś się boi). Warto pomyśleć nad zgłoszeniem się po pomoc do specjalisty. Komfort psychiczny psa przekłada się na komfort psychiczny jego opiekuna.

JAKIE SĄ METODY SZKOLENIA PSÓW?

Przed zapisaniem pupila na szkolenie warto się upewnić, jakie metody stosuje dany trener. Jeśli przeglądaliście kiedyś oferty psich przedszkoli i szkół, na pewno natknęliście się na termin „szkolenie pozytywne”. Czy oznacza to, że jest coś takiego jak szkolenie negatywne? Szczegółowy opis tej metody znajdziecie na stronach 15-16.

JAK WYBRAĆ PSIĄ SZKOŁĘ?

DOWIEDZ SIĘ, JAKIE METODY STOSOWANE SĄ W DANEJ SZKOLE. PSI TRENERZY BARDZO CZĘSTO NA SWOJEJ STRONIE INTERNETOWEJ WYJAŚNIAJĄ, W JAKI SPOSÓB PRACUJĄ Z PSAMI.

SPRAWDŹ KWALIFIKACJE TRENERA. UPEWNIJ SIĘ, ŻE MA ODPOWIEDNIE WYKSZTAŁCENIE. SPRAWDŹ, CZY W INTERNECIE SĄ OPINIE NA JEGO TEMAT.

ZAPYTAJ, JAK ORGANIZOWANE SĄ ZAJĘCIA. NAJCZĘŚCIEJ ZWIERZĘTA TRENOWANE SĄ W GRUPACH, KTÓRE NIE POWINNY BYĆ WIĘKSZE NIŻ 6-7 PSÓW. ĆWICZENIA POWINNY BYĆ RÓŻNORODNE I UROZMAIIONE I ODBYWAĆ SIĘ POD OKIEM WŁAŚCICIELI.

ZANIM ZAPISZESZ PSA NA SZKOLENIE, ZAPOZNAJ SWOJEGO CZWORONOGA Z TRENEREM. ZOBACZ, JAK NA SIEBIE REAGUJĄ. OBEJRZYJ MIEJSCE, W KTÓRYM BĘDĄ SIĘ ODBYWAŁY ZAJĘCIA. POPROŚ O MOŻLIWOŚĆ OBSERWOWANIA TAKIEGO SZKOLENIA PRZEZ CHWILĘ. PRZJRZYJ SIĘ, JAK ZACHOWUJĄ SIĘ PRZY DANYM TRENERZE SZKOLONE PSY.

PAMIĘTAJ, ŻE CENA SZKOLENIA NIE MUSI PRZEKŁADAĆ SIĘ NA JEGO JAKOŚĆ. DROŻEJ NIE ZAWSZE MUSI OZNACZAĆ LEPIEJ!

CHCESZ WIEDZIEĆ WIĘCEJ?

Zapraszamy do regularnego odwiedzania naszej strony:

www.johndog.pl

Znajdziesz tu nie tylko instruktaże treningów, ale również mnóstwo cennych informacji na temat zdrowia, pielęgnacji i żywienia psów. Przeczytasz także ciekawe artykuły na temat życia z psem.

CHCESZ BYĆ ZAWSZE NA BIEŻĄCO?

Polub nasz fanpage na Facebooku:

www.facebook.com/johndoglifestyle

Śledź nas na Instagramie:

www.instagram.com/johndog_lifestyle

Zasubskrybuj nasz kanał na YouTube:

www.youtube.com/JohnDog

Zapisz się do naszego newslettera:

www.johndog.pl/newsletter

JOHN DOG